

Tancat el risc d'esfondrament al barri de l'Estació de Sallent

L'Ajuntament començarà transformació del barri per convertir-lo en una gran zona verda

Unes reixes prohibeixen l'entrada al barri de l'Estació de Sallent. Foto: ACN

La Direcció General de Protecció Civil va donar per tancada aquest dimarts la prealerta del Pla de Procicat per risc d'esfondrament al barri de l'Estació de Sallent. El tancament s'ha decidit un cop que a la zona I -la de més risc- ja no hi ha residents, i a la resta del barri -la zona II-, només hi viuen tres famílies. El 2005 es va elaborar el pla d'actuació pel risc de subsidències al barri de l'Estació de Sallent, que es va activar en fase d'alerta el 2008 per l'increment del risc d'esfondrament. Amb el tancament de la Prealerta comença la transformació del barri per convertir-lo en una gran zona verda. La velocitat d'esfondrament actual no es considera un perill per a la circulació de persones.

A partir d'ara, l'Ajuntament de Sallent començarà a treballar en la transformació del barri per convertir-lo en una gran zona verda, evitant la concurrència de persones a les zones de màxim risc d'esfondrament. També s'obrirà el trànsit al carrer Barcelona, restringit als vehicles que es dirigeixen al polígon, amb limitacions de velocitat i il·luminació de la zona de pas.

Accions derivades de la situació de risc

El barri de l'Estació del municipi de Sallent està construït sobre una zona que, degut a la combinació dels materials existents en el subsòl, les filtracions d'aigua, el rebliment, entre d'altres, ha patit un progressiu enfonsament del terra de la zona, fet que en el seu moment va ocasionar una situació de risc per a persones i habitatges. Per aquest motiu, la Direcció General de Protecció Civil va elaborar el Pla d'Actuació del Pla de Protecció Civil de Catalunya Procicat per risc de subsidències en el barri de l'Estació de Sallent, un protocol d'emergències específic per respondre a aquesta situació de risc greu.

El pla va ser presentat a la Comissió de Protecció Civil de Catalunya el desembre de 2005, i s'ha actualitzat dos cops (el 2009 i el 2012). Al seu torn, l'any 2006, l'Ajuntament de Sallent va elaborar el Pla específic Municipal (PEM) per donar resposta des del municipi a les incidències que es podien derivar de la situació de risc.

Al desembre de 2008 es va activar en fase d'alerta del Procicat risc d'esfondrament sobtat en una part del barri (zona I) arran de l'increment de la velocitat de subsidència detectada pels sensors instal·lats a la zona. L'activació de l'alerta va permetre l'evacuació preventiva, programada i pactada de 46 famílies de la zona I -de màxim risc- en menys de 2 mesos i el reallotjament de tot el barri de forma més gradual.

Durant aquests anys l'Institut Català del Sòl i la Secretaria d'Habitatge de la Generalitat de Catalunya han dut a terme les negociacions de les indemnitzacions de la Generalitat amb els veïns que s'han reallotjat. Actualment només tres famílies resten a la zona II.

Seguiment del risc

L'any 1997 es van iniciar els treballs per detectar les causes de les esquerdes aparegudes en habitatges del barri de l'Estació, avaluar-ne l'extensió i la seva possible evolució. Així, es va comprovar que l'origen de les esquerdes i l'enfonsament d'algunes cases estava relacionat amb el sistema de buits, situats a més de 150 metres de profunditat, i que presentava com a resultat un progressiu enfonsament del terra amb un elevat risc per als habitants del barri. Aquest enfonsament ha continuat amb el temps.

Per tal de controlar i detectar qualsevol acceleració dels moviments del terreny o del subsòl, es va instal·lar al barri una xarxa d'extensòmetres i inclinòmetres, que permet a l'IGC escoltar el subsòl i la superfície del barri, i determinar qualsevol acceleració dels moviments del terreny o del subsòl. A més, l'Institut Català del Sòl, juntament amb experts de la UPC va avaluar els danys produïts per l'esfondrament en els edificis mitjançant la xarxa de dilatòmetres instal·lada al barri, dades que denoten símptomes de degradació tant en les parts interiors com en les façanes dels edificis.

Segons, l'ICGC, des de la implantació de la xarxa d'anivellació al barri de l'Estació a l'any 1997 s'ha acumulat una subsidència superficial de 80 centímetres, enregistrada en el punts de control situats en el sector de màxim enfonsament. Les mesures de control que s'estan realitzant en l'actualitat indiquen que el procés de subsidència continua actiu. Els darrers quatre anys les mesures de la xarxa d'anivellació mostren una velocitat constant propera a 8 cm/any en el sector de més velocitat, mentre que a la resta del barri es manté la tendència dels períodes anteriors amb velocitats constants inferiors als -2 mm/any. La zona de màxima subsidència se situa en la cruïlla dels carrers Barcelona, Tarragona i Arquitecte Gaudí.

La velocitat d'esfondrament actual no es considera un perill per a la circulació de persones a la zona, però cal fer-ne seguiment. Respecte a la possibilitat de col·lapse a la zona I, l'IGC considera que, un cop s'han enderrocat els habitatges, si aquest es produeix serà molt localitzat i limitat. A més, la probabilitat de que hi hagi un col·lapse es considera baixa mentre les velocitats d'esfondrament siguin constants i contínues.